

Samling af Afgørelser

Sag C-106/17

Paweł Hofsoe
mod

LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Szczecinie)

»Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 11, stk. 1, litra b), og artikel 13, stk. 2 – kompetence i forsikringsager – anvendelsesområde *ratione personae* – begrebet »skadelidte« – erhvervsdrivende i forsikringsbranchen – ikke omfattet«

Sammendrag – Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 31. januar 2018

1. *Retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – kompetence i forsikringsager – sager anlagt mod forsikringsgiveren – særlige kompetenceregler til beskyttelse af den svage part – omfang – erhvervsdrivende i forsikringsbranchen – ikke omfattet*

(Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1215/2012, art. 2, stk. 1, og art. 13, stk. 2)

2. *Retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – kompetence i forsikringsager – sager anlagt mod forsikringsgiveren – skadelidtes direkte sagsanlæg – begrebet »skadelidte« – erhvervsdrivende i forsikringsbranchen – erstatningskrav, der gøres gældende af en aftalemæssig erhverver – ikke omfattet*

(Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1215/2012, 15. og 18. betragtning og art. 11, stk. 1, og art. 13, stk. 2)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 41 og 42)

2. Artikel 13, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, sammenholdt med denne forordnings artikel 11, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at den ikke kan påberåbes af en fysisk person, som navnlig driver virksomhed med at gøre erstatningskrav gældende over for forsikringsgivere, og som påberåber sig en aftale om overdragelse af krav indgået med ofret for en trafikulykke i en sag mod skadevolderens ansvarsforsikringselskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den skadelidte har bopæl, ved en domstol i denne sidstnævnte medlemsstat.

Selv om formålet med afdeling 3 i kapitel II i forordning nr. 1215/2012 er at beskytte den svage part ved hjælp af kompetenceregler, der er gunstigere for denne parts interesser end de almindelige kompetenceregler, således som det er præciseret i 18. betragtning til nævnte forordning, må det antages, at det i hovedsagen omhandlede søgsmål vedrører forholdet mellem erhvervsdrivende i forsikringsbranchen og ikke angår en proceduremæssig situation, hvori en part må anses for at være svagere (jf. i denne retning dom af 21.1.2016, SOVAG, C-521/14, EU:C:2016:41, præmis 29 og 30). I denne henseende kan den omstændighed, at en erhvervsdrivende som Paweł Hofsoe, der udøver erhvervmæssig virksomhed som et lille foretagende, ikke føre til, at det må fastslås, at der er tale om en part, som er svagere end forsikringsgiveren. En vurdering fra sag til sag af spørgsmålet om, hvorvidt en sådan erhvervsdrivende kan anses for en »svag part« i forhold til at kunne omfattes af begrebet »skadelidte« som omhandlet i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 1512/2012, ville nemlig ydermere skabe en risiko for retsusikkerhed og være i modstrid med formålet med den nævnte forordning, der er angivet i 15. betragtning til denne, hvorefter kompetencereglerne bør frembyde en høj grad af forudsigelighed (jf. i denne retning dom af 20.7.2017, MMA IARD, C-340/16, EU:C:2017:576, præmis 34).

(jf. præmis 44, 45 og 47 samt domskonkl.)